

Rio Nipra

2. ARGANG

10. APR. 1988

NR. 2

LEDEREN

Der har været travlhed og forvirring på banegården.

Ting, der lige skulle nås i sidste øjeblik, råb og hujen, kufferten op i nettet, farvel-kys, var billetterne i tasken - og farthplanen og rejsereglementet?

Flere kommer stønnende til, tydeligt angst for at være for sent på den. Konkurrenterne anviser pladser. Børnenes ansigtsudtryk kan kun sammenlignes med juleaftensdag.

Så endelig lyder Nardo's fløjte.

Røg og damp får et øjeblik lokomotivet til at forsvinde af syne, mens de tunge hjul langsomt ta'r de første omdrejninger.

Det bevæger sig s'gu. - Vi er på vej.

Stationsbygningen glider langsomt bagud. Det sidste skilt med "Lidenlund" forsvinder.

Acceleration.

Fart.

Op med vinduerne. Vi er virkelig derudad.

Fut-fut.

Efterhånden kommer der ro i kupéerne; man kan læne sig tilbage i sædet og et øjeblik hellige sig forventningerne.

Fornemmelsen af fart er berusende i starten. Metal mod metal.

Men snart begynder man at fornemme, at det alligevel går lidt stærkere, end man havde forventet.

Nå, vi kan jo lige kaste et ekstra blik på farthplanen og rejsereglementet.

Lad os se: "Afgang Lidenlund Efterår 1987"

"Ankomst"

Her er en fejl: der står s'gu ikke noget. Man spørger sidemanden:

"Hvor skal vi egentlig hen?"

"Aner det ikke", siger han med et satanisk grin og ligner et øjeblik ham dér fra John. V. Jensens "De nåede færgen".

I rejsereglementet står en masse kedelige paragraffer, som for det meste går ud på, at man skal have gyldig rejsejæmel og at afrems billetter ikke refunderes.

Men nu, hvor man har god tid, opdager man pludseligt, at der også står noget mellem linjerne.

Noget om, at regler og paragraffer er underordnet almindelige menneskelige lovmassigheder, som man selv skal gøre sig bekendt med.

Der er én, der hedder initiativets lov:

Man har lov at gå frem i toget; man kan komme helt op i lokomotivet og styre og få en lille kasket på. Til gengæld skal man også skovle kul - man bliver svedig og møjbeskidt, men man får en stærkere fornemmelse af maskinens kraft - hestekræfter? næhne, levende ild og damp; og når man læner sig ud deroppe, kan man virkeligt se, hvad vej det går. Man kan se alle spor-skifterne, signalerne fløjter forbi, borme går ned og op, når vi passerer.

Der er mere stille nede i de bagerste vogne.

Her kan man sidde stille med sine drømme og forventninger, mens kan kigger ud af vinduet. Hvis man ser skråt frem, kommer tingene een i møde. Ser man tilbage, forsvinder der hele tiden noget, som var meget pent at se på.

Ved skiftesporene bliver man helt viljesløst rystet rundt af vognens bevægelser. Lækkert; som i en vugge! Man bliver lidt barn igen: Tingene sker bare!

Det er pengene værd, - uden skovl eller pen!

Der står også noget om tidens lov - nødvendig hedens lov kalder nogen det. Tingene sker, når de sker; hverken før eller siden. Pludselig er signalet der: højre eller venstre? Der er ikke tid for lokomotivføreren til at rende ned igennem vognene og spørge om meninger og få døsigte svar.

Men ofte kan han nå at pege og vise fyrbøderen signalet. De veksler blikke. Fyrbøderen trækker på skulderne...

Mogle gange er der heller ikke tid til det. En enkelt gang ser ikke en gang lokomotivføreren, hvad der kommer.

Kun hjulene og skinnerne kan begivenhederne. Metal mod metal.

ARBESJD SGRUPPER

Nedenfor ses de i øjeblikket nedsatte arbejdsgrupper. Kontaktpersonen er understreget. Nummerne i parentes henviser til medlemsfortegnelsen, hvor adresse og tlf.nr. findes.

REVISOR

(1) Karin Olsen

ADMINISTRATIONSgruppen

(11) Ole Leonardo Pedersen
(12) Niels Gudme
(32) Hugo Børning
(46) Erna Boel
(7) Susanne Lund (suppl.)

BYGGE-OG ANLÆGSgruppen

(3) Preben Kristensen
(8) Vivi Sundbæk Johansen
(9) John Christensen
(11) Nardo
(13) Per Midholm
(24) Flemming Borchorst
(29) Svend Heering
(33) Karin Michelsen
(37) Niels Levin Olsen
(38) Anne Marie Schmidt
(40) Hanne Schmidt

LANDBRUGSgruppen

(5) Kim Køhler
(37) Niels Levin
(45) Jens Kofoed
(27) Jesper Boel
(47) Carsten Nash
(49) Lone Hedegaard Hansen

TRANSPORTgruppen

(7) Susanne Lund
(42) Emner Damgård
(35) Otto Pedersen
(45) Jens Kofoed

AVISgruppen

(32) Hugo Børning (den gamle redacteur)
(33) Karin Michelsen (Nyhavns rose)
(40) Hanne Schmidt (miss Malice)
(34) Thor kil Slesbager (hr Kallerloft)

Svend (29) informerer:

Rio Mira er ikke svært at finde fra Odemira. Kør over broen og op ad serpentinvæjen til der kommer et T-kryds med skiltning (efter 3 km.) til Lagos og til Lisboa mod højre. Efter 800 m mod højre kommer noget hegn om en fabrik, på venstre hånd er der et hus og en jordvej, som man følger, til man støder på hækken omkring vore appelsiner; så til venstre - og stedet er der!

NYT FRA A D M . G R U P P E N

Den forsinkede udsendelse af denne avis skal have den samme forklaring/undskyldning, som snart sagt alle problemer får i disse årtier: økonomi!

Dog ikke finansielle problemer (dem har vi, men det vil vi ikke tale om nu).

Ifølge vedtægterne slutter vort regnskabsår den 29. februar, og vi ville derfor gerne have præsteret det første årsregnskab i dette nummer. - Og det er altså, hvad vi har ventet på - og ikke kunnet gennemføre. Den væsentlige årsag er naturligvis de dansk-portugisiske mellemværender.

Når regnskabet foreligger, må vi beslutte, om det er rimeligt med en ekstra postgang, eller vi skal afvente næste avis.

Vedt.:

- 1) Girokort
- 2) Referat af sidste fællesmøde 27/2.1988
- 3) Husorden
- 4) Blanket til oplysning om pas-nummer (Benyt lejligheden til at anføre evt. rettelses til medlemsfortegnelsen).

ad 1

Det vedlagte giro-kort skal for "gamle" medlemmer udfyldes med kr. 300 i kontingent for april kvartal, men medlemmer, der ikke har afsluttet indbetalingen af kr. 15.000 kan få lettet samvittigheden ved at bruge 4-cifrede tal.

Opgørelsen over restancer vil fremkomme med årsregnskabet.

ad 2

Fremmødet var ikke imponerende. Det forhindrede behandling af den foreslåede forhøjelse af indmeldelsesgebyret, da dette er en vedtægtsændring.

Da det til gengæld blev vedtaget at gå til pressen m.h.p. at bjerge de sidste medlemmer, resolverede vi, at spørgsmålet meget passende kunne afvente resultatet af en avisartikel. - Og evt. tages op på næste fællesmøde, som der endnu ikke er fastlagt tidspunkt for.

ad 4

Det blev på sidste fællesmøde vedtaget, at vi vil udarbejde en medlemsfortegnelse, der indeholder pas-numre, til opbevaring på Rio Mira.

Formålet er 1: at Amadio (og/eller andre) ikke skal have problemer med at afgøre, hvorvidt man står overfor medlem, gæst eller en tilfældigt forbipasserende.

2: at det vil lette muligheden for hvert medlem for at identificere sig som foreningens fuldmægtige overfor myndigheder, bank etc.

MYT FRA L A N D B R U G S G R U P P E N

Om ansatte i landbruket, forvalter, forpagter, daglejere.

I det følgende vil der kortfattet blive redetgjort for bestræbelserne på at få gang i landbruket igen og fundet og ansat den nødvendige arbejdskraft.

På tidspunktet for sidste fællesmøde i for-
eningen havde vi en kandidat til jobbet som
forvalter på farmen, Duarte, som den unge dan-
ske landmand, Jørgen Jensen, havde bragt i
forslag. Han blev kontaktet ved nytårstid, og
de første møder forløb positivt. Han var imid-
lertid ikke længere interesseret i selv at bo
på farmen, da hans hus var blevet færdigt, men
ville istedet gerne have sine forældre bosat
på farmen for at se efter dyrene og tage visse
andre arbejdsopgaver, mens han selv skulle
have overopsynet med driften. Kontakten blev
dog temmelig brat afbrudt, da Jørgen Jensen i
et brev anbefalede os at finde en anden til
stillingen. Hvad der egentlig er sket efter
det sidste -positive- møde med Duarte er ikke
klarlagt, men man kan gisne om, at Duarte,
under udsigten til at få sine gamle godt an-
bragt, ikke gjorde sig tilstrækkelig klart,
hvad jobbet krævede af ham og egentlig ikke
havde tænkt sig at lægge noget større arbejde
på farmen selv.

Efter et par dage blev der, under medvirken
fra Leif (The big Man), en hollænder som har
slået sig ned med sin familie på en lille gård
lidt længere nede ad floden, fundet et yngre
par, Amandio og hans kone, som var motiverede
for opgaven, og som -de facto- er så godt som
ansat, idet ansættelseskontrakten endnu mang-
ler. Til den ende er der taget kontakt med en
advokat i Milfontes, Leonor Castro, glødende
kommunist, men rimeligt pragmatisk i forret-
ningsanliggender. Kontrakten skal forhandles
af Landbrugsgruppen og Administrationsgruppen
gennem hende.

Ansættelsen af Amandio og hans kone kommer til
indebære følgende, idet kontrakten sættes op
for eet år ad gangen:

1.)

Familien får fri bolig i Mesinha-huset. Det er
velgemet til forvalterbolig, da det ligger
tilpas afsondret, og en skrabet istandsættelse
er igangsat.

2.)

Der ydes en fast løn på 50.000 Esc. om måneden
(2350 kr) i det første år. I de følgende år
tilstræbes det at pengelønnen gradvist
bortfalder til fordel for andel i farmens
overskud og naturalieydelse (produkter,

brugret til bestemte arealer). Beløbet svarer
til hvad en fuldtids-kommunalarbejder får, og
vi har fundet det nødvendigt at yde denne løn
i det første år, da genopretningsarbejderne på
landbruket er så omfattende, at indtægt fra
landbruket er for usikkert et grundlag at
ansætte en mand på. Til gengæld tilfalder alle
indtægter foreningen.

3.) Ansættelseskontrakten kommer til at
indeholde en detaljeret beskrivelse af alle
forekommende arbejdsopgaver, samt angivelse af
hvilke opgaver der må tages lønnet
arbejdskraft til udefra, f.eks. plukke-
mandskab, traktoropgaver.

4.) Såfremt kontrakten inden udløb ensidigt op-
siges fra vores side, garanteres fuld løn til
udløbsdato, dog max. 6 mdr.

5.) Arlig genforhandling af kontrakten kan i-
følge loven ske i 3 på hinanden følgende år,
hvor efter forholdet bliver mere bindende. Det
er imidlertid almindelig praksis pro forma at
ophæve ansættelsesforholdet i et par måneder
efter de 3 år er gået, og så starte på en ny
3-årsperiode.

Landbrugsgruppen ser frem til hurtigst muligt
at optage kontakt med Leonor Castro, og få
kontrakten forhandlet færdig.

for Landbrugsgruppen, Kim køhler (5)

Memorandum, 10/2.88

Nardo har aftalt med Amandio en prøvetid på ½
år, men med lønnen garanteret for 1 år, da han
skulle slippe et andet fast job. Han er ansat
pr. 1. marts.

Han er indforstået med, at vi fyrer ham, un-
set hvad, med 1 mdr's varsel efter 5. mdr. Husk
det.

Sagføreren Leonora sagde, at det efterhånden
er kutyme herhede, da man ellers hænger på den
(ham) resten af hans liv.

Kontrakten må I sende et udkast til, helst
inden 1. marts (evt. med Nils Gudme, hvis han
kommer).

Lønnen 50.000 esc. om måneden, det første år.
Han har arbejdet noget og vil lave mere i den-
ne måned, hvilket jeg betaler ham for.

Foreløbig er den første mark kartofler til-
plantet - han er begyndt at fræse under appel-
sinerne med Leifs håndkultivator (stor type)
og er i dag begyndt at lugte og beskære i Kil-
dedalen.

Efter yderligere 3 år (hvis han bliver ved),
fyres han igen med varsel (1 mdr?) og så fire-
deles - det er kutyme - ellers hænger man på
den (ham).

Leif har heste, han kunne tænke sig græsse her foreløbig - men så må vi ride dem.

Amandio kan ikke komme rigtigt igang, før de bor her - han har også en hest og plov + kær; derfor forsøger vi at fremskynde Mesinha hovedhus-projektet.

En ven af en ven siger, man kan få 90% tilskud til begrning. Dæmninger også tilskud.

Det er også tid til at beskære vin og bambus. Vi venter på en traktor, der kan pløje større stykker. Ting ta'r tid. Især her.

Alle siger, der kan laves penge her.

Appelsinerne har vi forsøgt at sælge; de er ikke søde nok endnu. 1 md. til og

Algarvehøsten skal helst være overstået og solgt, da de får et hak mere sol og er bedre. Maiken har talt 196 appelsintrær af de gode til højre for indkørslen.

Leif har snakket med én, der vil sælge en traktor med alt tilbehør, vogn, såmaskine, plov etc. for 50.000 DKr.

Kærligst Svend (29)

NYT FRA B Y G G E G R U P P E N

Vedlagt:

Diverse opmålinger med planer for hovedhus.

NYT FRA R I O M I R A

Vedlagt:

Referat af medlemsmøde den 31/12.1987.

REFERAT AF MEDLEMSMØDE DEN 16/3.1988

Dagsorden

- 1 ubehagelige gæster
- 2 tilstrømning af gæster/kapacitet
- 3 byggeri/gæster
- 4 økonomi

ad 1

Preben fremlagde et problem vedr. en uventet gæst, som var tilstede på farmen, da han ankom.

Personen var en kending fra København med titl. bopæl på Christiana, hvor han var blevet udstvist af en folkedemstol for grov vold mod to uskyldige piger. Endvidere har vedkommende et ry som stortilet plattenslager. Preben boede i hus men manden i en uge, hvilket har bar med dybt fattet beherskelse, trods et par mindre ukollektive episoder fra omtalte herres side.

Problemet er, at Preben vil nedlægge veto, hvis vedkommende melder sig ind. Derfor er det af principiel betydning, for der kan opstå andre situationer med folk, som vil melde sig ind, som ikke er kollektivet værdigt. Stormødet opfordres derfor til næste møde at tage stilling til vetoproblematikken.

ad 2

Mens undertegnede har været på stedet, har vi været en 10-12 personer. Husene er booket op med dette antal. Ny tilstrømning skal planlægges. For folk, som melder deres ankomst, må vi give dem en psykologisk velkomst, have check på, hvor de skal overnatte osv. Ellers kan der let opstå situationer, hvor ankomne medlemmer føler sig aldeles uvelkomne.

Uventede gæster må bo på hotel eller i telt. Evt bør vi indrette et stort militærtelt til den slags gæster. Og hælde noget halm deri.

ad 3

Her er en håbløs mangel på madrasser til det store boom, som formodentlig kommer til påske. På grund af rum-situationen har vi derfor ændret byggeprioriteten, og får etableret værelser i el Porco, før vi bygger lokum. Vi får indlærtid gravet et regulært skidehul, forhåbentlig med udsigt.

ad 4

Vedr. økonomien gør der måske en måned, før Preben kan benytte den check, han fik på sidste stormøde. Regninger foregår af egen lomme. Driftsregnskaberne er for store. Siden 21/12.87 og til 10/3.88 er der brugt ca. 4.800 kr. (100.000 esc.). Mest til gas, el og benzín. Vi har på stedet besluttet at gassen betaler vi, som er her. Det må indgå i folks husholdningsregnskaber.

eventuelt

Vi bør anskaffe os en dansk skrivemaskine.

Denne er umulig. Tasterne sidder helt forskelligt fra vores.

Tilstede på mødet var:

Hanne Schmidt, Preben smed, Futter samt Svend Herrings kone.

referent Hanne (40).

Brev til Styringsgruppen, Landbrugsgruppen og

Byggegruppen

Ikke så meget snak om, hvor dejligt, der er herned, for det er her jo, men en hel masse snak om de ting, der er gang i, og de problemer, der er forbundet hermed.

Det er ret overraskende at komme herned og opdage, hvor meget gang, der er i farmen: Alle bygninger nykalkede, 4 murene i fuld swing på Mesinha-farmen, en mindre hær af appelsinplukkere i gang med at plukke samtlige appelsiner i den store plantage, en træbeskærer i gang med at beskære samtlige nyttetrær, en dreng i gang med at rense op i Kildedalen, en trafik af mennesker med gravemaskiner - appelsinopkøber - naboer - korskærere - mv.

Dertil en masse ting at tage stilling til: Flisetyper på Mesinha, septictanke placering,

forbrug af (eller begrænsning af) penge til inventar, telefonen, der alligevel ikke kunne blive en korttelefon, og en masse mennesker (p.t. 19), hvoraf kun de 4 er medlemmer. Suk - aktiv ferie, men lad mig starte fra en ende af:

Amandio og Hilda

Har jeg været en del sammen med nu, og jeg tror simpelthen ikke, at vi kunne finde bedre mennesker til det job. De har begge ben i næsen, og de har lyst til jobbet. Amandio har en egenskab, som jeg tror bliver meget nødvendig: Han kan både sige til og sige fra. Det kan Hilda i øvrigt også. Og selv om de er meget glade for de muligheder, deres nye job giver dem, tror jeg også, at de vil være i stand til at sætte sig i respekt på en måde, som jeg tror i længden bliver bedst for alle parter.

Amandio slutter sit job på Santa Clara med en måneds ferie her i marts måned. Han har været på farmen hver dag og arbejdet nogle timer med rensning af jorden, plantering og tilsåning samt tilsyn med appelsinplukningen mv. Selv om han ikke vil have løn, har han fået udbetalt et beløb hver uge svarende til de timer, han har været her. Det blev de tilstedeværende medlemmer enige om i råd med Leif. Amandio og Hilda har flyttet nogle af deres husdyr ned på Mesinha (grise, høns, kalkuner og kaniner) og resten (ko, heste) følger i løbet af en uges tid. Det er ret katastrofalt, at der ikke er kommet et oplæg til kontrakt m. Amandio fra Landbrugsgruppen. Der er kun 14 dage til ansættelsen, og kommer der ikke et oplæg, må vi lave en provisorisk kontrakt i råd med Leonora Castro.

Medens vi snakker om Leonora Castro, har jeg den sidste uges tid forgæves forsøgt at få et møde i stand med hende. Men det skal nok lykkes en af dagene.

Økonomi

Som bekendt ankom jeg hertil med en check på Dkr. 25.000. Første ubehagelige overraskelse var, at det tager 30 dage, inden pengene er frigivet (dvs. 6/4.88). Næste ubehagelige overraskelse var, at ud over at kassen var næsten tom hernede, skylde vi ESC 227.000 for leverede byggematerialer. Men vi klarede lige skatene ved at have de sidste ESC 125.000 fra Banco do Atlantico samt overskuddet fra appelsinsalget (se kasserapporten). Svend Herring har lånt kassen ESC 40.000 og jeg har lånt kassen ESC 100.000, så vi klarer lige lønninjerne i morgen, samt gravemaskine og el-regning. Men så er det også sket med likviditeten.

Som jeg skrev hjem med Svend har vi i perioden 21/12-10/3 på byggeri og inventar brugt ESC 731.812. Heraf er der på inventar alene brugt 310.048. Dvs. at der til byggeri er brugt ESC

421.764. MEN alle disse penge, bortset fra en smule penge til maling, er brugt til Mesinha-farmen, og så er det jo, jeg tænker, at uden at skulle starte et slagsmål mellem Landbrugsgruppen og byggegruppen, kunne vi godt overveje, om nogle af disse penge ikke skulle overføres fra Landbrugsgruppens konto til byggegruppens konto. Altså, hvis der eksisterer en sådan bevilling til Landbrugsgruppen. Ingen af os på stedet her ved, om der er en sådan bevilling, og det frengår heller ikke af nogle henværende referater. Men det korte af det lange er, at når Mesinha-farmen her om 10-12 dage er klar til indflytning, har vi også brugt de Dkr. 50.000 = (ca.) ESC 1.070.000, der er bevilget til byggeri og inventar. Jeg kæmper med arme og ben for at lave nogle budgetter for det byggeri, der er nødvendigt for at Quinta'en kan fungere bare rimeligt til sommer. Men det er sin sag at lave budgetter gældende på disse breddegrader. Ved nødvendigt byggeri forstås toiletter m. septictanke, køkkenfaciliteter m. afløb til sivebrønd i Hotel Porco, vandinstallation + lidt til diverse. Mit bedste skøn (som jeg selv tror på) er, at det vil koste 35-40.000 Dkr ud over det allerede bevilgede. Og jeg vil helt klart anbefale, at vi skaffer disse penge, og at vi gør det nu.

Hvis ikke, må vi om 10-12 dage fyre murene og indstille samtlige aktiviteter. Sådan er situationen, uden i øvrigt at male fanden på væggen.

Jeg ser i regnskaberne, at vi har fået overført ESC 1.000.000 fra DePina. Det er mindre end Dkr. 50.000. Så vidt jeg husker, var vores kursgevinst ca. Dkr. 80.000. Så jeg vil se, hvad Leonora Castro kan stille op der.

Min mening er, at hvis vi går hen og fyrrer murene nu, vil det ud over manglende faciliteter og sanitære forhold til sommer føre til, at vi "taber ansigt" lokalt, hvilket på længere sig måske er det allerværste.

Vi har ved sidste husmøde indført forskellige besparelser i forhold til, hvordan tingene ellers har kørt: Stop for indkøb af inventar. Brugerne, dvs. alle, der er her, betaler for gas og el, i stedet for at belaste driftsomkostningerne.

Måske pebernødder, men vel ganske rimeligt.

Men det akutte likviditetsproblem vil jeg bede jer løse inden for de næste par dage. 9-10.000 Dkr. enten telegraferet til vor konto i Banco de Atlantico - eller indsat på Girokonto 1114611, I/S Christiania Smedie (Jeg har hærkort her) + brev hertil om, hvad I gør og beslutter.

Pyth-ha, det er ikke så nemt i praksis at holde alting indenfor generalforsamlings beslutninger, men det er da vist lykkedes foreløbigt.

Leif Hagenberg vinder ved nærmere bekendtskab. Han er god at have som kontaktperson, for ikke at sige underværdig. Stor i slaget, store armebevægelser, en rigtig legekamerat til Nardo. Min erfaring er, at han skal holdes i ørerne. Der skal også være plads til fritidskollektivet Rio Mira. Det skal nok gå. Det er kun et spørgsmål om at definere grænsen mellem det optimalt dyrkede og det rekreative. Og jeg er faktisk ved at tro på Leifs ideer om, at landbruget vil blive i stand til at give overskud - osse ret hurtigt - måske allerede i år. Men hvor vi dog savner tilstedeværelsen af et medlem, der har været med til samtlige diskussioner i landbrugsgruppen.

Kommunikation mellem DK og Quinta'en er et stort problem. Desværre kan vi alligevel ikke få en kort-telefon. Så vi må nøjes med en almindelig, som så kan stå i et aflåst skab i kontoret. Amandio kan have nøglen. Evt. extraapparat i hovedhuset, som der ikke kan ringes op fra. Telefax vil være fin ting. Det kræver en dansk skrivemaskine. Den, der er indkøbt, er udmærket til Portugisisk, men bestemt ikke til dansk. Derfor er dette brev håndskrevet. For at være lidt forberedte hermed vil det være fint, om vi gør det til kutyme at meddele ankomst (ikke brevkort - de er så længe undervejs).

Lastbil: Nu er den købt. Den er osse god at have. Men: den bruger olie, har en svag (underdimensioneret) motor. Og en af vores første udgifter var en bøde for nedslidte dæk samt køb af nye dæk. Jeg tror ikke, vi skal regne med, at den holder 10 år endnu. Det er meget upraktisk at forsikringen står i Nardo's navn. Praktisk taget al varekørsel er ulovligt p.gr.a. de særlige portugisiske regler. Vi kan ikke flytte den over i foreningens navn, før vor endelige registrering foreligger. Så forsikringen ryger over i Amandio's navn, hvilket letter det hele meget.

Konklusioner og diverse: Med det antal mennesker, der er i huset nu, er der allerede ved at være overbelastning på, så lad os for himlens/vores egen skyld fortsætte det mest nødvendige byggeri. Og evt. anskaffe et ø-lejretelt til de mere "tilfældige" forbigående. For uanset, hvad vi laver af regler derhjemme, er jeg sikker på, at den kommer der en del af. Og det er ikke særligt sjovt at skulle afvise mennesker, der har rejst langt, vel?

Selv om tiden måske ikke er inde til det, bør vi allerede nu tænke alvorligt på, hvor grænsen skal være for vort medlemstal. Det er måske ikke det, man tænker mest på, når man sid-

der 4 mennesker hermed en decemberdag. Men jeg siger jer: Der kommer perioder med tryk på.

-
Det var alt for denne gang.

K.H

Preben (3)

NYT FRA MEDELMEER

Vedlagt:

Rapport fra Nardo

LACOA AZUL. - ELLEK DRØMMEN OM EN SØ.

De øverste 300 meter af kildedalens bund dannes af en række 20-30 meter brede svagt skrånende agre adskilt af lave tværgående terrasser. Bækken fra kilderne og en anden bæk, som har sit udspring et par hundrede meter ovenfor Kildedælen, løber i hver sin side af dalbunden.

Siden snævrer dalen ind og skråner stærkere nedad mod vest, og bækken løber sammen i en brusende strøm i bunden af en smal V-formet kløft med 20-25 meter høje skråninger. Her er tætte beplantninger af først elefantgræs, siden buske, krogede træer, bregner og slyngplanter, et helt lille stykke tropeskov.

Sådan et sted kan man lave en sø, en badesø, med rent gennemstrømmende vand, hvis man etablerer en damning.

Nå, kort fortalt, så var Nardo med på ideen, og vi begav os en morgen ned i kløften udstyret med nivelleringsapparat, stadie, målebånd og stokke, økse, spade, beskæresaks og gumstøvler og gik igang med at måle op. Vi lignede mindst jernbaneingeniører i junglen eller noget i den stil. Det kom der følgende lille projekt ud af, kort beskrevet: Der etableres en damning 20-30 meter inden kløftens udmunding i den bredere dal nedenfor. Damningen skal være 4 meter høj, og 12 meter lang foroven. Såfremt den udføres som en simpel damning af jord og sten med skrå sider, vil den foruden få en udstrækning på 12-14 meter i kløftens længderetning. Der vil medgå ca. 110 kubikmeter materiale hertil. En stenbelægning på fladerne vil være godt. Den kan også udføres i armeret beton. Hertil behøves 15-20 kubikmeter beton. Betondamningen er naturligvis den dyreste, men bygningen vil rasere omgivelsene væsentlig mindre og give den bedste sø. Den herved dannede sø vil blive 30 meter lang, 2-10 meter bred og godt 3 meter dyb i den dybeste ende. Ved søens øvre ende styrter bækken som en nydelig lille fos et par meter ned i et naturligt lavvandet bassin.

Bevoksningen ovenfor det nye vandspejl udtynnes nænsomt, så skovpræget bevares, men solen kan slippe ned mellem trækronerne. Og så skal der være en bar...

kim (5)

DAGSBESBLADE FRA QUINTA DO BOGALHO.

30 december 1987. En tur til floden.

Et eller andet sted ude i landskabet nord for farnen gemmer floden sig. Floden, som har leveret navn til vor forening, men som vi endnu kun har set hvor den passerer Odenira og ved dens udløb i Milfontes.

Kildedalens bække, kilder og vald leverer vand dertil - ja, hvor skulle vandet ellers blive af? - , i hvert fald synes Kildedalen at være det helt rigtige sted at starte en ekspedition til floden.

Vi starter om formiddagen ned gennem Kildedalen, Nardo og Vivi, Jane og jeg og Johan stolt og forventningsfuld i spidsen.

Nedad i Kildedalen hvor den snævrer ind til en smal V-formet kløft, og Kildedalens vande presses sammen i en smal brusende strøm i dens bund. En smal, stejl sti fører os gennem tætte bevoksninger af buske, krogede træer, bregner og slyngplanter, et lillebitte stykke tropisk bjergskov. Så drejer dalen mod nord, vider sig ud, og vandet danner mange små krydsende strømme over den bløde eng nedenfor.

På dalens vestskræninger breder naboejendommens unge, tætte eucalyptuskove sig, mens vore egne skrænter på østsiden gør et mere blandet indtryk, med krat, nåletræer, eucalyptus og korkege mellem hinanden.

For enden af engen markeres skellet af en lille portal dannet af rafter og slyngplanter.

Vi hopper afsted mellem vandløb og tuer, og de af os der ikke har gumnistøvler prøver at undgå at få våde sokker. Rigtig svært bliver det lidt længere fremme, hvor Mesinhadalen munder ud, og vandet herfra forener sig med Kildedalens i et udbredt sumpet morads. Snart går vi dog langs et tænnet og vel reguleret vandløb med små nyopdyrkede agre og græsange på begge sider.

Dalen bliver bredere med bløde skræninger med græsange og korkeg på, og dalbunden inddeles i agre og enge med nydelige hegn og garde.

Men her er tyst og stille og ikke et menneske eller hus at se. Så meget mere skrækindjagende virker det da, da vi ser to store glammende hunde med kurs nedover mod os. Vi bækker ind i et radsomt tornekrat, bevarnet med store knortekeppe, men hundene værdiger os næppe et blik. Det gør de derimod en flok sorte grise, som åbenbart har formastet sig ind på fremmed

grund, og som hylende tager flugten med hundene snappende i flankerne.

Endelig står vi ved floden. Den er vel et halvt hundrede meter bred her, og slynger sig i bløde bugtninger mellem frodige agre og bakker bevokset med eucalyptus og oliventræer. Man ser ingen bebyggelse her, bortset fra de 4 små huse ved dalmundingen, som bebos af tre generationer af en hyggelig familie fra Bornholm. Vandet bevæger sig rask opad i floden, da vi kommer, og det er tydeligt at se, at der er mulighed for at komme langt op og ned ad floden med tidevandets hjælp, med kano eller kajak, tømmerflåde eller hjuldampere, ja, hvad ved jeg?

- - - Efterskrift.

Etableringen (eller reetableringen - ?) af en sti til floden vil være alletiders projekt for en flok raske folk i 3-4 dage. Der skal - efter behørig aftale med lodsejerne dernedad, naturligvis - laves nogle gangbroer og ryddes noget krat hist og her. Endvidere vil det være fint at leje en strimmel jord ved floden til en bro og et bådeskur. De yderste 20 meter mod floden er kommunal ejendom. Floden kan også nås ad offentlige småveje, til fods på 1/2 time, på cykel eller med bil til et sted et par hundrede meter øst for dalmundingen. Her ligger et velegnet stykke jord til bådeplads. Et par dage senere smed vi Svends gummiåbåd op på taget af bilen og kørte ned og prøvesejlede floden fra bornholmernes bro. Og badede i floden. Det var den 4. januar, lidt koldt, men alligevel herligt.

kim køhler (5)

REFLEKTIONER EFTER 10 DAGES OPHOLD PÅ

QUINTA DO BOGALHO

Efter selvsyn har jeg nu konstateret, at jeg er medejder af en pragtfuldt lyststed. Det er et godt sted, hvor mange af os vil få enestående oplevelser af den ene og anden art.

Da jeg ankom til stedet, var her 12 personer, heraf 3 børn og 2 enlige gæster i hvert sit rum. De 7 rum i de to huse var booket op. De to gæster forsvandt, til gengæld dukkede 9 op. Af dem boede 3 i telt.

Under de eksisterende forhold er der ikke plads til flere under tag.

Ved en ombygning af griseestien får vi 7 rum til - herved er der så plads til ca. 20 personer til. I alt ca. 40 personer, og så er alt booket op.

Af de 19 personer på stedet, var 4 medlemmer. Det giver et forhold på 1 til 5.

Dvs. at hvis der er 40 på stedet er 8 medlemmer. Hvis der er 100 på stedet er 20 medlemmer.

100 personer på stedet er en umulighed set i relation til stedets kapacitet og faciliteter, selv med et stort udenørskøkken i "el Porco". Det vil højst sandsynligt udvikle sig til gmidninger og problemer samt være lidt af en belastning for det lokalområde, vi er i. Vi har mange og tætbøende naboer, som godt kan blive træt af den larm og virvar, vi måtte medføre.

Jeg mener derfor, at vi bør standse medlemsantallet snarest og hellere betale mere i kon-tingent.

Vedr. husenes indretning: De to eksisterende huse skal kunne benyttes hele året, af mange og af få. De skal indrettes til at dække forskellige krav til fællesskaber. Store fælles husholdninger på 12-20 personer, samt indvi- duelle husholdninger.

Køkkenet i den gamle forvalterbolig skal udvi- des. Der skal snarest laves faste køkkenborde og skabe, ellers går det helt agurk til sam- mer.

El porco skal have etableret et stort udenørskøkken, som skal betjene de i huset samt campister. (Det skal de to andre køkkener selvfølgelig også).

I det hele taget bør der planlægges, hvor tel- te skal placeres, så det ikke foregår i et stort usikkert, anarkistisk orden.

Vi må fastsætte nogle grænser for, hvor mange personer de enkelte huse skal betjene.

For at komme irritationer og undertrykte sur- heder i forkøbet bør vi udvide vores husorden med yderligere regler:

1. Medlemmer har fortrinset til sengepladser, evt. gæster må vige, når anmeldte medlemmer dukker op.
2. Behøve på stedet skal kontinuerligt planlægge anmeldte medl. og gæsters placering.
3. Venner, som ønsker at opholde sig samlet omkring en fælles husholdning, skal kunne anmode enkelte individer om at bytte rum andet steds på ejendommen.
- 4.

Foreningen skal i sommersæsonen oprette et fælles telt til midlertidige overnatninger for medl. samt til gæster i øvrigt; eller medl.

skal medtage telte, som overlades til andre, der dukker op.

Der vil uvægerlig opstå problemer med gæster samt koner og mænd. Jeg mener, vi bør indføre en differentieret gæstengeordning. Hvis en gæst bliver jaget ud i et telt, er det dybt urimeligt at betale 40 kr. for et ophold. Og skal koner til medlemsmænd fjerne sig fra en seng, når nye medlemmer dukker op? Det går ikke. Rgtepar bedor et rum. Enlige? Rummene er

bortset fra ét for store til, at man kan være bekendt at huse én i dem. Enlige kan blive nødt til at dele rum med flere (husorden regel nr. 5).

(40) Hanne Schmidt.

REFLEKTIONER

Det er så heldigt, at min to-værelses lejlig- hed på 4. i stueetagen har et tredje værelse, der hedder Cafe Wilder. Og dér bliver der gjort rent hver dag og mere vigtigt: "fyldt op" hver dag, med venner og læskende drikke. Det er tit, jeg fornøjer mig i 3-4 tuborgstid for at afslutte dagen i dette lag.

Så hænder det, at der er et solbeskinnat men- neske, der fyldt med glæde - og Tuborg - strå- ler ved at kunne fortælle om sit ophold på Hotel dos Porcos: Svinenes hotel.

Forleden fik jeg en appelsin så saftig og smagsfyldt, at den kun kunne komme fra vores største plantage. Jeg fik den af en glad mand; om hans glæde skyldtes stedet, eller om det var fordi hans kone og barn ikke ville med hjem og altså blev dernede, meldte historien ikke noget om, - men han var helt sikkert me- get glad.

De andre, som kommer hjem, er s'gu også meget glade. De fortæller om lys, varme og farver. Om oplevelsen skyldes de klimatiske forhold eller billig spiritus, melder historien heller ikke noget om, men når de nu alle sammen siger det samme, så er det jo nok sprutten - for de bor jo på Svinenes hotel.

Hotel dos Porcos har Nardo døbt den gamle svi- nestald, hvis fremtid det er at huse blege danskere og give dem varme og glæde. Lad det blive sidste gang, at Hotel dos Porcos har været sagt på dansk, lad de navne vi giver stederne på stedet være portugisiske, for det er der, vi er.

Thorkil (34)

A T TÆNKE SIG

Nogen fra Transportgruppen har fortalt Nyhavns Rose (der jo som bekendt er meget naiv), at der skam findes non-stop flyvninger København- lisabon.

- Nådada, sagde hun, hvordan kommer man så af og på?